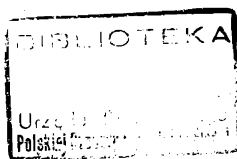

10 listopada 1932 r.

T 166 39/28

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16730.

Kl. 47 a 12.

Fitznerowska Fabryka Śrub i Nitów Spółka z ogr. odp. 47a¹, 39/28
(Siemianowice Śląskie, Polska).

Złącze śrubowe z nieodkręcającą się nakrętką.

Zgłoszono 20 stycznia 1932 r.

Udzielono 16 sierpnia 1932 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zabezpieczenie nakrętek śrubowych, dzięki któremu zapobiega się samoczynnemu obłuzowywaniu się nakrętek względnie obłuzowywaniu ich przez niepowołane ręce, chyba, że nastąpi to z uszkodzeniem śruby.

Na rysunku przedstawiono śrubę do złącza śrubowego według wynalazku w dwóch przykładach wykonania.

Fig. 1 przedstawia widok śruby do łubków z nakrętką, przyczem sworzeń śruby posiada na końcu wydrążenie, w które wstawiany jest przy zabezpieczaniu nakrętki trzpień rozpychający lub inne odpowiednie narzędzie.

Na fig. 2 przedstawiono śrubę tę w częściowym przekroju.

Fig. 3 przedstawia wkładkę, wtlaczaną na stałe w wydrążenie końca sworznia śruby; fig. 4 — widok śruby z nakrętką oraz pierścieniem zamocowującym, nałożonym na koniec śruby, przed zabezpieczeniem nakrętki, a fig. 5 — zespół ten po zabezpieczeniu go.

W końcu sworznia śrubowego 1 wywiercone jest wydrążenie cylindryczne 2 (fig. 1 i 2), które przy samym końcu śruby posiada stożkowe ścianki boczne w celu ułatwienia wstawiania w wydrążenie trzpienia rozpychającego. Po osadzeniu sworznia śrubowego 1 w miejscu zastosowania śruby i przykręceniu nakrętki 3 w wydrążenie 2 wtlacza się trzpień 4 lub inne odpowiednie narzędzie zapomocą młotka tak, aby część sworznia śruby, wystająca poza nakrętkę,

została odkształcona, mianowicie przybrała kształt stożka, zwróconego swą szerszą podstawą do góry. Wskutek tego nakrętka zostaje zaciśnięta tak mocno, że samoczynne obluźowanie się jej, nawet w razie silnych wstrząsów, jest wykluczone. Odkręcenie nakrętki, to jest usunięcie zabezpieczenia, skutecznia się zapomocą klucza śrubowego o dużem ramieniu dźwigniowem.

W razie umieszczenia w wydrążeniu 2 wkładki 4 (fig. 3) na stałe, zabezpieczenie jest praktycznie nie do usunięcia, ponieważ przy próbie obluźowania nakrętki należy wskutek niepodatności teraz już jakgdyby jednolitego sworznia śrubowego zniszczyć gwint sworznia. Odmiana śruby według fig. 4 i 5 jest zabezpieczana w sposób, oparty na tej samej zasadzie zabezpieczenia, jednakże przy zastosowaniu pierścienia zamocowującego 5. Sworzeń śrubowy z cylindrycznem względnie nieco stożkowatym wydrążeniem 2 zostaje obtoczony na pewnej długości na rdzenną średnicę gwintu. Po osadzeniu na śrubie nakrętki nasuwa się na stoczoną część sworznia hartowany pierścień stalowy 5 ze stożkowatym otworem środkowym aż do styku z nakrętką, poczem stoczoną część sworznia rozciąga się przez wstawienie odpowiedniego narzędzia w wydrążenie 2, przez co zaciśnięty zostaje pierścień 5. Nakrętka chroniona jest przez to przed samoczynnem obluźowaniem się. Zapomocą klucza śrubowego o długiem ramieniu dźwigniowem nakrętka może być odkręcona, przyczem nie powstanie znaczniejsze uszkodzenie ani hartowanego pierścienia, ani gwintu śruby, ani też nakrętki, ponieważ koniec sworznia o stosunkowo słabych ściankach daje się łatwo ścisnąć.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Złącze śrubowe z nieodkręcającą się nakrętką, znamienne tem, że koniec sworznia śrubowego (1) wystający poza nakrętkę (3) jest zaopatrzony w wydrążenie (2), biegnące od końca wzdłuż osi sworznia śruby i posiadające cylindryczne ścianki boczne prawie na całej swej wysokości z wyjątkiem swej części końcowej, w której wydrążenie to posiada ścianki stożkowe, przyczem koniec sworznia śruby jest odkształcony zapomocą odpowiedniego narzędzia tak, iż posiada kształt wydrążonego stożka ściętego, zwróconego swą szerszą podstawą do góry.

2. Odmiana złącza śrubowego według zastrz. 1, znamienna tem, że koniec sworznia śrubowego (1), wystający z nakrętki, jest obtoczony tak, iż średnica jego jest równa rdzennej średnicy gwintu śruby, przyczem na koniec ten, zaopatrzony w wydrążenie (2) o stożkowych ściankach bocznych, nasunięty jest pierścień zamocowujący (6) ze stożkowym otworem środkowym, koniec zaś (1) sworznia śrubowego jest odkształcony zapomocą odpowiedniego narzędzia tak, iż posiada postać wydrążonego stożka ściętego, zwróconego swą szerszą podstawą do góry.

3. Złącze śrubowe według zastrz. 1 lub 2, znamienne tem, że w wydrążeniu (2) osadzona jest wkładka (4), utrudniająca odkręcenie nakrętki.

Fitznerowska Fabryka
Śrub i Nitów
Spółka z ogr. odp.

